

да употребяваме днѣа, които си говори народътъ, защото по добръ е една дѣтка чужди дѣла, колкото такива джрджини. Ако ли искаме да покажемъ из тѣа, че нашитъ ѿзыкъ е чисто Словенскій, то е напѣсто, за него редъ по добръ щемъ сполучимъ, га пишемъ чисто Български, както говори народътъ, тогѣа мы не щемъ да имамы потреба отъ други Слов. нарѣчїа, а тѣ щитъ га спомѣгатъ отъ насъ, и на вситѣ ще вѣде нашитъ ѿзыкъ днѣа, защото нашето нарѣчїе е една пжвинна на вситѣ други.

Надѣваме га из тѣа що казѣхмы за Равнописаньето ни да ѹпѣти щогодѣ нашитѣ ѹчени на по добро. А защото отъ какъ избѣдихмы пѣрвоимъ нашитъ Словницъ, иѣкон си ны почѣтохъ да ѿ разгѣдатъ, стрѣва ни га да сме длѣжни по Книжовнихъ редъ да имъ отговоримъ иѣщичко. Отъ тѣ писателѣ пѣрвоимъ г. В. Априловъ, Богъ да го прѣсти, подкѣни га въ иѣговитѣ „Мысли за сегашното Българско ѹчѣнїе“, да каже, че та Словница была направена по г. Востокъитѣ Грамматическы прѣвила, приложени при Остромирското Вѣ. коѣто да не бѣтѣ на четцѣитѣ ни неразкѣвно, казвамы каквѣ мы си ѿ написаныхмы по народнихъ ѿговоръ и га побѣхтихмы иѣщичко отъ Грамматическитѣ прѣвила на г. Копитарѣова-